

om hvilke den høitærede Minister og Udvalget vare enige. Jeg skal da sige, at Dplhysningerne findes i Betænkningen. I de Skrivelser, som altid, vedrørende disse Vn-dringsforslag, ere sendte fra den høitærede Minister, indeholdes samtlige Dplhysninger. Derjom det ærede Medlem havde læst Betænkningen, vilde han ikke have været i den Stilling, at han havde klaget over ikke at have faaet tilstrækkelige Dplhysninger. Det viste sig ogsaa senere, at det ærede Medlem i Virkeligheden kun saaned en eneste Dplhysning, og den angik kun et eneste Punkt; deri endte det med at løbe ud, og det var de usalige Kvinder, som det ærede Medlem havde en meget bitter og meget haard Om-tale tilovers for. Jeg vil nu forbigaa alle de smaa Vittigheder, som det ærede Medlem fremsførte om de 9 Muser og de Gratier og om de 3 Søstre, som sit Familiepension. Han gjorde dem latterlige, fordi de fleste af dem skrev pseudonymt, men noget Saadant finder jeg det ikke ganske rigtigt af det ærede Medlem at gjøre. Er han overhovedet imod, at Bevillingen gives, finder jeg det aldeles i sin Orden, at det ærede Medlem udtaler sin Misbilligelse af, at Pengene anvendes til dette Formaal; men naar det ærede Medlem ikke vil stemme imod Bevillingen eller opfordre Andre til at stemme den ud, hvorfor skal man da ledsage en saadan Understøttelse til ældre, ikke overordentlig velstillede, men for en meget stor Del fortjente Kvinder med en Bitterhed, en krænkende Spøg, som vi dog ikke have nogen Fornøielse af her, men som for dem, der modtage Understøttelsen, er en offentlig, jeg vil ikke sige Fornærmelse, men Krænkelse. Det synes jeg ikke, man skal gjøre. Altsaa, jeg skal forhandle om Sagen uden at søge at komme ind paa den spøgefulde Side, som det ærede Medlem gav sit Foredrag, det skal jeg ganske lade ligge. Jeg tror, at det ærede Medlems Forargelse over denne Bevilling noget skriver sig fra, at han tillægger den en ganske anden Betydning, end den har. Det ærede Medlem opfatter Rigsdagens Stilling med Hensyn til literære Bevillinger i det Hele paa en egen Maade. Det forekommer mig at skimte igjennem hele det ærede Medlems Foredrag, at det, han tænkte sig skulde være Motivet, Grundlaget for de Betragtninger, der maatte gjøres gjældende ved at give Bevillingerne til literære Personer, var den Betydning, disse literære Personers Produktion havde i Literaturhistorien. Altsaa, forsaavidt de betegnedes et Slags Fremstridt, en Epoke, en Bevægelse i det Hele paa Literaturhistoriens Omraade, var det i sin Orden at give Bevillingen, men forsaavidt de ikke spillede nogen Rolle i saa Henseende, var

der ingen Mening i at give en saadan. Med andre Ord, det var en ren literær Interesse, det ærede Medlem syntes at mene burde ligge til Grund for alle disse Bevillinger. Det er imidlertid ikke rigtigt; der kan gives Bevillinger til Forfattere og Forfatterinder af den Grund, men ogsaa af mangfoldige andre Grunde. Der kan være Grund til at understøtte Forfattere og Forfatterinder, fordi de overhovedet have udøvet en Virksomhed, som, uden at den spiller nogen Rolle i Literaturhistorien eller er epokegjørende, kan have en praktisk Betydning og kan have været til Nytte for en hel stor Del af Samfundet. Naar de nu ere blevne ældre og maaste have anvendt megen Flid og have faaet liben Løn for deres Virksomhed, kan denne vel gjøre dem fortjente til Understøttelse fra det Offentliges Side. Det er den Betragtingsmaade, der har været ledende for Rigsdagen ved Tilstaaelsen af mangfoldige literære Understøttelser og mangfoldige faste Understøttelser. De, der have modtaget saadanne Understøttelser, ere ganske vist ikke altid Mennekter, der have været Heroer paa Literaturens Omraade eller paa Kunstens. Jeg kunde nævne mangfoldige Navne, der staa under Rubriken „faste Understøttelser“. Det er Mennekter, som have været til Gavn og Nytte, som ere blevne ældre og trængende til Understøttelse, og saa har man givet dem den. Det er det, som er flet her, og det er netop for at pointere dette, at man ikke mener, at Kvindeliteraturen her i Danmark spiller en særlig Rolle, som har nogen Betydning i den literære Brydning, der finder Sted for Tiden, at man ikke har opført dem sammen med de Forfattere, der have en saadan Betydning. Man har optaget dem paa Understøttelseskontoen, netop for at vise, at det, man vil, er igjennem Understøttelse fra Statens Side at lønne mangearig nyttig og gavnlig Virksomhed. Nu siger det ærede Medlem, at han kjender slet ingen af disse Kvinder. Efterhaanden har han fundet dem, men de ere overordentlig ubethdelige, og han nævnte et enkelt Exempel. Men det Exempel, han nævnte, syntes særlig uheldigt. Han antydede som Exempel en Kvinde, der havde skrevet en Duftbaudeville. Jeg kan ikke tænke mig, at han dermed kan sigte til nogen anden end den Kvinde, som findes opført her paa Listen, som har skrevet et Stykke i een Akt og indleveret det til det fgl. Theater, men den samme Kvinde findes her opført for 4 Stykker opførte paa det fgl. Theater desforuden. Altsaa, det maa dog være noget mere Arbeide end en enkelt Duftbaudeville. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem kan have tænkt paa nogen